

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens beslut 91/1/EEG av den 20 december 1989 om det stöd som den spanska centralregeringen och flera autonoma regeringar i Spanien beviljat Magefesa, producent av husgeråd i rostfritt stål och mindre elapparater (EGT L 5, 1991, s. 18) och enligt artikel 260 FEUF, genom att inte anta nödvändiga åtgärder för att följa den dom som domstolen meddelade den 2 juli 2002 i mål C-499/99, kommissionen mot Spanien (REG 2002, s. I-603, nedan kallad 2002 års dom), angående Konungariket Spaniens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt ovannämnda beslut,
- förplikta Konungariket Spanien att till kommissionen betala vite om 131 136 euro för varje dag som medlemsstaten inte följer 2002 års dom, från och med den dag så dom meddelas i förevarande mål till och med den dag då Konungariket Spanien har följt 2002 års dom fullt ut,
- förplikta Konungariket Spanien att till kommissionen betala ett fast belopp som bestäms genom att ett belopp om 14 343 euro multipliceras med det antal dagar under vilka Konungariket Spanien inte har följt domen, från och med den dag då 2002 års dom meddelades
  - till och med den dag då Konungariket Spanien har återkrävt de stöd som förklarats rättsstridiga genom beslut 91/1, för det fall domstolen finner att stöden faktiskt har återkrävts innan dom i förevarande mål meddelas, eller
  - till och med den dag då dom meddelas i förevarande mål för det fall 2002 års dom vid den tidpunkten ännu inte har följts fullt ut,
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Spanien har genom sina åtgärder varken omedelbart följt 2002 års dom och beslut 91/1 eller omedelbart återkrävt det rättsstridiga, med den gemensamma marknaden oförenliga, stödet.

Enligt fast rättspraxis är den enda grund som en medlemsstat framgångsrikt kan åberopa till sitt försvar vid en talan om fördragsbrott att det föreligger ett absolut hinder för en korrekt verkställighet av beslutet.

De spanska myndigheterna har inte, under den mycket långdragna skriftväxling som i förevarande fall har förekommit mellan kommissionen och de spanska myndigheterna angående de åtgärder som har vidtagits för att följa beslut 91/1, hänvisat till något absolut hinder för en korrekt verkställighet av beslutet, utan bara till vaga interna svårigheter.

Talan väckt den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-614/10)

(2011/C 72/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Martenczuk och B.-R. Killmann)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastslå att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28.1 andra meningen i direktiv 95/46/EG, genom att de i Österrike gällande bestämmelserna avseende den kommission som inrättats såsom tillsynsmyndighet för skydd av uppgifter inte uppfyller kravet på att myndigheten i fråga fullständigt oberoende ska utöva sina uppgifter,
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den kommission som inrättats såsom tillsynsmyndighet för skydd av uppgifter inte uppfyller kravet på att den fullständigt oberoende ska övervaka tillämpningen av bestämmelser avseende skydd av uppgifter som antagits i Österrike.

Kommissionen för skydd av uppgifter har organisatoriskt ett nära samband med Bundeskanzleramt (förbundskanslerns kansli). Bundeskanzleramt är hierarkiskt sett överordnat medarbetarna inom kommissionen för skydd av uppgifter och även ansvarigt för dess utrustning. Dessutom leds kommissionen för skydd av uppgifter av en tjänsteman vid Bundeskanzleramt, vilken när den fullgör sitt uppdrag, ska följa sin arbetsgivares instruktioner och hierarkiskt sett är underordnad samme arbetsgivare. Det är uppenbart att detta leder till lojalitets- och intressekonflikter.

Förbundskanslern, vilken i likhet med andra offentliga myndigheter är underkastad kommissionens för skydd av uppgifter kontroll, har i förhållande till denna kommission en omfattande rätt till kontroll och information. Kommissionen drar slutsatsen att detta möjliggör för förbundskanslern att när som helst och utan något särskilt skäl begära upplysningar om kommissionens för skydd av uppgifter verksamhet. Det föreligger således en risk att denna rättighet kan utnyttjas för politiska ändamål.